

голѣма загуба, като се веселеше въ гордливитѣ Персийски царски дворове, а че много повече щѣла да се възблагодари и възхити, ако би въ срѣдъ увѣселението позволяваше царь Александръ да изгори царювитѣ дворове за да си отвърнѣтъ на Перситѣ за изгоряванието на Гърцкитѣ храмове и паметници въ Атина и по други мѣста, когато навлѣзжлѣ Ксерксъ въ Персія; а сама тя съ ржката си да ги запали прѣдъ очитѣ на царьтъ за да може по тойзи начинъ Александръ да има голѣмо влияние въ Еллада, и да се даде слухъ, че женитѣ, които слѣдваха Александра на бойното поле; отмѣстиха си повече на Перситѣ за честьта на Еллада отъ колкото войводитѣ, които воюваха по море и по сухо съ него. А щомъ каза това, стана голѣмъ трусъ, смущение, честолюбие и съвѣщание помежду имъ; а царьтъ като се отегли малко, възскачи се, и трѣгна къмъ Палатътъ на Ксеркса като носеше вѣнецъ, и държеше на ржката си една ламбада запалена. А другитѣ останали, и тѣ съ викъ и пѣние вървеха и обиколиха царскитѣ дворове; и колкото други Македонци бѣха чули тичаха и тѣ съ ламбади запалени и се радваха твърдѣ много; защото се надѣваха че като гори и опустошава Александръ царскитѣ дворове, отъ това се подразумеваше че царьтъ имаше намерение за да отиде въ отечеството си, а не да живѣе заедно съ варваритѣ. Едни напримеръ казваха че тѣй бѣше станало това, а други пакъ